

יום ב', ז' בכסלו תשס"א (4 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ידיעה אחרונה מאתמול: ב- **ז' בכסלו**, בשנת תשל"ו (1975-5736), הידרדר אירגון האו"ם לאחת מנקודות השפל הגדולות בתולדותיו: **עצרת האו"ם קבלה החלטה המגדירה את הציונות כצורה של גזענות ואפליה עדתית**. מדינות המערב הצביעו נגד, אך יתר מדינות העולם הביאו לאישור ההחלטה. 72 מדינות הצביעו בעד, 35 נגד ואילו 32 נמנעו (לא יכלו להחליט...?). בשעה שחיים הרצוג – שגריר ישראל באו"ם – סיכם את המעמד המביש, **הוא קרע את מסמך ההחלטה בעיני כל הצירים**. בעקבות וועידת מדריד, 16 שנים לאחר מכן, ביטל האו"ם את ההחלטה הזאת.

היום, ז' בכסלו, לפני 2004 שנה (4- למניינם), **מת הורדוס**, שמלך בארץ-ישראל אחרי החשמונאים בחסדי הרומאים. למרות שחז"ל מצביעים על כך ש"מי שלא ראה בניין הורדוס לא ראה בניין נאה מימיו" [ב"ב, ד.], הורדוס לא התקבל על העם (בלשון המעטה...) ונחשב שליט עריץ. הוא הצטיין, כנזכר, במפעלי בנייה אדירים בירושלים (בית המקדש), קיסריה, סבסטיה ועוד.

[לוח דבר בעתו]

נולד ב-73 לפני הספירה, הוא מלך ביהודה מ-37. בהיותו מושל הגליל, הורדוס הכניע את מרד חזקיהו הקנאי ואנשיו. משהואשם על כך ע"י הסנהדרין, הוא הופיע בפניו במשמר-צבאי כבד. לאחר שנלחם באנטיגונוס החשמונאי, הוא כבש את ירושלים. הוא רצח את בני החשמונאי, ביטל את כוחה הפוליטי של הסנהדרין ושל שלטון הקהילה היהודית. כן חיסל מוסדות שלטון מסורתיים אחרים, והכניס את מלכות יהודה לתחום התרבות הרומית-הלניסטית. נודע כאיש-צבא נועז ואדמיניסטרטור ודיפלומט מוכשר. בנוסף למפעלי הבנייה המוזכרים, הוא הקים ארמונות ומבצרים, לרבות **מצדה והרודיון**. [יודאיקה לקסיקון] כאמור, לפי **מגילת תענית**, מת הורדוס היום, ב-ז' כסלו, ועשאוהו יום-טוב, מפני שהיה הורדוס שונא את החכמים. ושמחה היא לפני המקום כשהרשעים מסתלקים מן העולם, שנאמר (על מותם של דור המדבר [דברים ב', 15-17]): **"וגם יד ה' היתה בם להומם מקרב המחנה עד תומם. ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם. וידבר ה' אלי לאמור..."**

מ"מגילת אנטיוכוס" (המשך):

במקום ההוא שחטו את החזיר ויביאו את דמו לעזרת הקדש. ובהיות זה, כאשר שמע יוחנן בן מתתיה כי זה המעשה נעשה נמלא קצף וחימה וזיו פניו נשתנה. ויועץ בלבו מה שיוכל לעשות על זה ... ואז יוחנן בן מתתיה עשה לו חרב, שתי זרתות ארכה וזרת אחת רוחבה, והיא תחת בגדיו עטופה. ויבוא לירושלים, ויעמוד בשער המלך, ויקרא לשוערים ויאמר להם: אני יוחנן בן מתתיה, הכהן הגדול של היהודים, באתי לבוא לפני ניקנור. ואז באו השוערים והשומרים ויאמרו לניקנור: הכהן הגדול של היהודים עומד בפתח. ויען ניקנור ויאמר להם: בוא יבוא.

אז הובא יוחנן לפני ניקנור. ויען ניקנור ויאמר ליוחנן: אתה הוא אחד מן המורדים אשר מרדו במלך ואינם רוצים בשלום מלכותו. ויען יוחנן לפני ניקנור ויאמר: אדוני, עתה באתי לפניך; אשר תרצה אעשה. ויען ניקנור ויאמר ליוחנן: אם כרצוני אתה עושה, קח חזיר ושחטהו על הבמה; ותלבש בגדי מלכות, ותרכב על סוס המלך, וכאחד מאוהבי המלך תהיה. {ההמשך יבוא}

יום נעים (עם תפילת "יתן טל ומטר לברכה")!

יום ב', ז' בכסלו תשס"א (4 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"...ולאהוב את ארצו": הררית – יישוב קהילתי בגליל התחתון, על הר נטופה, כ-3 ק"מ ממזרח לעראבה. משתייך להתאחדות האיכרים. השם סמלי. הוקם ב-1981. במקום: מפעל לעיבוד בשמים, מפעל טקסטיל ומפעל לייצור משחקים חינוכיים.

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!